

РЕШЕНИЕ

№ 18643

гр. София, 02.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 28.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на
прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **2268** по
описа за **2025** година докладвано от съдия Мария Шишкова, и за да се произнесе
взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 63в от Закона за административните нарушения и
наказания (ЗАНН) вр. чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), представлявана
от председателя на Управителния съвет, депозирана чрез процесуален представител –
юрисконсулт Д. Д. против Решение № 364 от 29.01.2025 г., постановено по НАХД № 12820/2024
г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 16 състав. С решението
е отменен Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от
електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата (ЗП) №
[ЕГН], издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ към Министерство на регионалното развитие
и благоустройството, с което на „ПЕЙЧЕВ ТРАНС“ ЕООД за нарушение по чл. 102, ал. 2 от
Закона за движение по пътищата (ЗДвП) и на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 вр. чл. 179, ал. 3б
ЗДвП е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 (две хиляди и петстотин) лева.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност и необоснованост на
постановеното решение. Мотивирано е становище, според което систематичното тълкуване на
разпоредбата на чл. 189ж от ЗДвП (ДВ, бр. 105/2018 г.) и нормите на чл. 167а, ал. 3 и ал. 4, чл.
187а, ал. 4 и ал. 5 от ЗДвП, не дават основание да се приеме, че въведената възможност за
установяване и ангажиране на административно – наказателната отговорност за някои видове
административни нарушения на този закон по опростена процедура, въз основа на заснемане от
електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, е

приложима единствено за нарушения, извършени от водачи на МПС, но не и за ползватели и собственици на ППС от категорията на чл. 10б, ал. 3 от ЗП. С позоваване на предложените и приети изменения и допълнения през 2019 г. в ЗДвП и в ЗП – въвеждане на смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства, на база време (винетни такси) и на база изминато разстояние (тол такси) и на мотивите към законопроекта е обоснована теза, че издаването на ЕФ е допустим процесуален ред за санкциониране на административни нарушения на задължението за плащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 ЗП. Твърди се, че образците на ЕФ по чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП са утвърдени от УС на АПИ и в този смисъл, съдържат ясно и точно описание на всички факти от значение за съставомерните елементи на съответното административно нарушение. Сочи се, че списъкът на пътищата, включени в обхвата на платената пътна мрежа, за които може да се събират такси за ползване на пътната инфраструктура се приема с решение на Министерски съвет и се обнародва в Държавен вестник, а списъкът на тол сегментите, включени в обхвата на платената пътна мрежа е приет с решение на Управителния съвет на АПИ и е публикуван на интернет страницата на Агенцията. Застъпено е становище, че размерът на дължимата пътна такса не е елемент от състава на санкционираното с ЕФ административно нарушение, поради което не е част от реквизитите на утвърдения образец, още повече, че е нормативно регламентиран в Тарифата за таксите, които се събират при преминаване и ползване на републиканската пътна мрежа, приета с ПМС № 370 от 20.12.2019 г., съгласно чл.10, ал. 6 от ЗП. С тези аргументи е обосновано искане за отмяна на обжалваното решение и постановяване на ново, с което издаденият от АПИ, ЕФ да бъде потвърден.

Процесуалният представител на касатора поддържа искането в жалбата и аргументите, с които е обосновано и в проведеното пред настоящата инстанция съдебно заседание. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение. При условията на евентуалност прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на пълномощника на санкционираното дружество.

Ответникът по жалбата „ПЕЙЧЕВ ТРАНС“ ЕООД, представлявано от управителя Г. П., чрез процесуалния си представител – адв. И. М., САК оспорва жалбата. В представения писмен отговор (л. 9 – л. 11) излага подробни съображения относно обосноваността и законосъобразността на постановения съдебен акт, с които мотивира искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна. Претендира разноски в размер съобразен с представените доказателства.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура е на становище, че касационната жалба е неоснователна.

Настоящият касационен състав на Административен съд - София – град, въз основа на приложените доказателства, наведените касационни основания и становищата на страните, съобразно правомощията си по чл. 218 от АПК, прие за установено:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е в предвидения в чл. 211, ал. 1 от АПК преклузивен срок (съобщението за изготвеното решение е връчено на 03.02.2025 г., а жалбата е заведена с вх. № 51282 на 13.02.2025 г.), от процесуално легитимирано лице, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт.

Разгледана по същество, същата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Въз основа на приложените писмени доказателства, Районният съд е приел за установено от фактическа страна:

на 12.08.2021 г. в 19:19 ч. пътно превозно средство – товарен автомобил „Скания“, модел „P410“, рег. [рег.номер на МПС], категория N3, с техническа допустима максимална маса 19 000 кг., 2 оси, екологична категория ЕВРО 6А, в състав с ремарке с обща технически допустима

максимална маса на състава – 40 000 кг., се движил по път А-6 (Автомагистрала „Европа“), Столична община км 50+427, с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа. Товарният автомобил е собственост на „ПЕЙЧЕВ ТРАНС“ ЕООД. На посочената дата и час стационарна контролна точка 10182 е заснела движението на посоченото ППС. Отчетено е, че за него не е платена пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП и няма издадени валидна маршрутна карта или валидна тол- декларация за преминаване през този сегмент. Генериран е запис регистриран под № CA2A87F1BAC76F0EE053031F160A9931 - снимка на ППС с отбелязване на стационарната контролна точка, датата и часа на записа, и посоката на движение. На 17.02.2023 г. АПИ е издаден ЕФ № [ЕГН], с който е установено нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, за което на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, на собственика на ППС – „ПЕЙЧЕВ ТРАНС“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лева. Приложен е и генерираният доказателствен запис (доклад) от електронната система по чл. 167а, ал.3 от ЗДвП, заедно със статични изображения във вид на снимков материал. За да отмени Електронния фиш, СРС е приел, че е издаден незаконосъобразно, доколкото актуалната към момента на извършване на административното нарушение, а и при издаване на ЕФ, нормативна уредба не предвижда възможност по този ред – в отсъствие на нарушител и контролен орган, да се ангажира административно наказателна отговорност за нарушение на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. Като съществени нарушения на процесуалните правила, рефлектиращи отрицателно върху ефективното упражняване на правото на защита на санкционирания са посочени – липсата на информация относно размера на дължимата пътна такса и начина, по който е определен, включително и относно конкретното местоположение на пътния участък. В мотивите на решението е отразено, че съдът не е събирал доказателства относно причините, поради които конкретно в този участък не е отчетено таксуване на конкретното ППС, включително и досежно съответствието на наложената имуществена санкция с тежестта на конкретно извършеното нарушение, като не е счел за необходимо да излага и съображения в този смисъл, предвид констатираното незаконосъобразно прилагане на процедурата по чл. 189ж от ЗДвП.

Като извърши служебно проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав счел обжалваното решение за валидно и допустимо, но неправилно.

Съдът не споделя становището на Районния съд, че нормативната уредба, действала към момента на извършване на нарушението и към датата на издаване на обжалвания по съдебен ред ЕФ, не предвижда възможност за установяване и санкциониране на деянието в отсъствие на нарушител и контролен орган при заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП нарушение. Въпреки, че нормата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП (ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.), актуална и към момента на издаване на ЕФ, препраща само към нарушенията по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, както е посочено и в касационната жалба, това не е единствената разпоредба в ЗДвП, която регламентира реда, по който могат да бъдат установени и санкционирани административни нарушения по чл. 179, ал. 3а - ал. 3б от ЗДвП. В чл. 167а, ал. 2, т. 8 от ЗДвП изрично е предвидена възможност тези нарушения - по чл. 179, ал. 3-3в от ЗДвП, да бъдат установени и санкционирани с електронни фишове. В същия смисъл е и разпоредбата на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, в която е посочено, че "електронни фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3- 3в". Подобна възможност е предвидена и в разпоредбите на чл. 187а, ал. 4 и ал. 5 от ЗДвП, с които е регламентирано правото на собственика и/или ползвателя на ППС, при извършено и констатирано по предвидения ред нарушение по чл. 179, ал. 3 – ал. 3б от ЗДвП, да предприеме действия, с които да бъде освободен

от отговорност. На следващо, но не по значение място, разпоредбата на чл. 189ж, ал. 7 от ЗДвП предвижда възможност за ангажиране на административно-наказателна отговорност за нарушения по чл. 179, ал. 36 от ЗДвП.

В контекста на изложеното, според настоящия съдебен състав Електронният фиш е издаден от компетентен орган - АПИ при спазване на процесуалните изисквания за констатиране и санкциониране на административни нарушения на ЗП, по предвидения ред в ЗДвП чрез използване на електронната система по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП в отсъствието на контролен орган и на нарушителя.

Не се споделят и аргументите за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила по отношение на описанието на съставомерните елементи от обективната страна на конкретното административно нарушение. Размерът на дължимата пътна такса и начина на определянето ѝ, както е посочено и в касационната жалба са нормативно установени и определяеми, въз основа на детайлно и конкретно посочените технически данни на ППС, за което не е платена такса, а и не са елементи на състава на конкретното нарушение по чл. 102, ал. 2 от ЗП.

По изложените съображения обжалваното решение като неправилно следва да бъде отменено на основание чл. 221, ал. 2 от АПК.

Доколкото съдът не е изяснил съществени за съставомерността на конкретното административно нарушение обстоятелства, въпреки че ги е посочил в мотивите на решението си – причината за липса на отчетено таксуване в конкретния пътен участък и за евентуалното наличие на изключващи отговорността обстоятелства, по смисъла на чл. 10б, ал. 7 – ал. 9 от ЗП, предвид приетите изменения в нормативната уредба след издаване на ЕФ, делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав, който да се произнесе по съществото на спора. Едва след събиране на тази информация, може да се прави преценка и за пропорционалност на санкцията, съобразно критериите, въведени с Решение на СЕС от 21.11.2024 г. по дело № С-61/2023 г., като се отчетат конкретните обстоятелства, при които е извършено нарушението, поведението на водача на ППС, а евентуално и на други лица, които имат отношение към изпълнение на задължението по чл. 102, ал. 2 от ЗП.

При новото разглеждане на делото съставът на СРС следва да се произнесе и по направеното искане за присъждане на разноски, на основание чл. 226, ал. 3 от АПК.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXIII-и касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ Решение № 364 от 29.01.2025 г., постановено по НАХД № 12820/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 16 състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

